

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 22 Iulie st. v.

O lună încă mai este și voi expira vacanțele scolare pentru toate institutele de învățământ din Ungaria. Mulți tineri de ai noștri le vor fi fost întru ajutor părinților — se o spunem fără sfială — nu călărind preste domenii întinse, nici privind la sute de muncitori, ci lucrând alături cu frații sau surorile lor mai mari ori mai mici cu sapa, cu coasa și cu furca, spre a-și câștiga înșiși în ocolul părintesc pâinea, cu care se mai poată continua și viitorul an scolastic studiile.

E negreșit o laudabilă însușire a tineretului nostru răbdarea, cu care își urmează studiile. Nu numai atâta, e o abnegațiune și mai mare de constatat în această răbdare. Și eată cum: fiecare dintre noi am vădit cum se cheltuieste averea părintească pentru-ca se ni se dea nouă puțința de a termina studiile; fiecare ne-am pus încă îndată după-ce am terminat clasele gimnasiale întrebarea: Ce cale să apucăm după-ce vom fi sfârșit cu studiile gimnasiale? care carieră să o îmbrățișăm ca să ne putem câștiga pâinea de toate zilele?

Aceasta e prima întrebare la noi Românii și după-ce am terminat studiile pregătitoare. Nu are voiă tinerul român să se orienteze după inclinarea sa spre aceasta sau cutare specialitate.

Să abstragem dela împregiurarea că nu ne dă mâna a începe un studiu, pentru care trebuie parale multe; să ne mărginim a constata altă cauză, pentru care sântem nevoiți a nu pute urmă inclinărilor noastre pentru un anumit ram al științei și prin urmare nici talentelor noastre speciale.

Fără de frică de păcat putem dice că ne sânt închise aproape toate căile, toate funcțiunile de stat. Nu poate tinerul român să încapă în nici o funcțiune de stat până când simțul de omenie îl silește a-și păstra numele și dragostea față cu neamul seu.

Ni s'a deschis o universitate la Cluj pentru a ne înlesni celor din Ardeal studiul, ni se dice pe toată ziua că putem să dobândim și noi funcțiunile de stat, că statul a ridicat scoli, deci în aceste este îndreptățit fie-care cetățean al statului să-și trimită copilul.

Care este însă prețul acestor beneficii ce ni se pun în vedere?

Tinerul român termină cu succes gimnaziul, primesc un stipendiu, sau unii din averea părintească chiar — foarte puțin — își urmează studiile la universitate și își face și aci datorința. Ba încă și mai mult decât datorința: se pune tinerul cu multă tragere de inimă pe studiul, pentru care s'a devotat și dacă nu o duce la perfecțiune, de regulă atât în urma talentului cât și a diligenței, o duce până acolo, încât fără imparțialitate se poate numi *primus inter pares*.

Să dicem, că a terminat tinerul român drepturile și după-ce a făcut toate

examele prescrise de lege — voiesce să îmbrățișeze cariera judecătorească sau cea administrativă. Zadarnică voință. În toată țeara tribunalele și judecătoriile sânt îndesuite aproape exclusiv numai cu funcționari de neam maghiar. Aci chiar în Sibiu sânt vre-o șese tineri practicanți la tribunal și judecătoria: toți aspiranți pentru a fi promovați. Câți sânt însă Români? Nici unul; toți sânt Maghiari.

Același lucru îl aflăm în toată țeara.

La administrațiune? Ni se spune pe fiecare zi: Autonomia comitatensă vă ofere ocaziune a ocupa funcțiuni.

S'au arondat la venirea d-lui Tisza comitatele cu o măiestrie și într'un mod, care ne exclude cu totul dela administrație. Aproape trei milioane de Români n'au nici un prefect, și numai un singur sub-prefect la Făgăraș susținut și acesta în funcțiune din cauză că nu face mare treabă.

Să facem o schiță despre starea celorlalte oficii administrative.

Comitatul Albei-inferioare nu are decât doi vice-pretori români cu toate că populațiunea acestui comitat e aproape numai română, 80% percente. Comitatul curat românesc al Făgărașului are pe jumătate funcționari de naționalitate maghiari; comitatul Turda-Arieș pare-mi-se nici un Român.

Aceeași stare o aflăm în toate comitatele și dacă mai avem pe ici-colo câte un funcționar subaltern, nu-i auzim de nume, abia îl cunosc cei din imediata lui apropiere, că există și că e Român.

Acest teren dar' încă ne este închis.

Nu le rămâne tinerilor noștri decât să îmbrățișeze advocatura. Dar' și aceasta le impune oare-care rezervă în purtarea lor politică.

Drepte ori nedrepte, nu scim, dar' ne-au sosit rapoarte de prin provincie, în care ni se spunea că nu cutează cutare și cutare avocat de ai noștri să se pună în fruntea unei întreprinderi românesci, căci sau își perde causele în instanța întâia, sau i-se lichidează clientului seu numai a treia parte din spesele procesului, sau că judecătorul maghiar îi trăgănează cauza de pe o zi pe alta: îl șicanează, în sfârșit până-ce-l face să simță de unde îi vine răul.

De asemenea stă lucrul și cu cariera profesorală. Cele patru gimnasiale române complete și al cincilea necomplet ofer puțin ajutor. Tinerii noștri cari au studiat profesura sânt nevoiți să treacă munții în România, unde astăzi dascălii s'au înmulțit. În Ungaria statul susține numai scoli cu limbă de propunere maghiară, la cari aplică exclusiv numai tineri maghiari, ori îi trimite pe Români pe la Fiume și prin alte părți cu populațiune străină.

Legea așa numită pentru „egala îndreptățire a naționalităților“ cere ca la scoalele de stat să se propună și limba populațiunii. Nici baremi pentru aceste ca-

tedre nu se caută Români; ba mai mult, nici nu se creează aceste catedre cerute de lege, ear' în două sau trei locuri, unde ele există, sânt dotate foarte slab sau sânt ocupate de câte un Maghiar și nu se propune mai nimic. Și această carieră ne este închisă. Între cei vre-o 60 de ingineri admiși decătră stat ca ingineri de comasație, e un singur Român; dintre atâția medici comitatensi unul singur Român și vre-o câțiva comunali.

Ce le rămâne tinerilor noștri în starea actuală de lucruri?

Singură cariera preoțească: miseră la amândouă confesiunile române.

Acesta este răspunsul, pe care 'și-l dau scolarii noștri gimnasiale.

Dacă dar' tinerii români își urmează totuși studiile, aceasta o fac în speranța unui timp mai bun și nici nu voim să-i sfătuim a nu face astfel.

Nouă ne trebuie oameni de carte și e cu atât mai rău pentru exclusivistii Maghiari, cu cât se înmulțesc numărul acestor oameni.

E necăjit tatăl, sânt superați frații celui ce a urmat cu atâta stăruință scolile și în urma neegalității de drepturi politice nu-și poate câștiga baremi un post cât de mic; satul întreg, toată împregiurimea, se întrebă pentru-ce șede feciorul lui Petru din B. acasă, după-ce a umblat atâția ani la școală; dela mic până la mare toți știu, că trebile se conduc de Maghiari și că până când o să țină așa, n'are să poată băiatul Românului încapă în slujbe.

E lătită această cunoștință printre poporul român și greșesc rău, guvernul și Maghiarii, dacă cred că poporul nu simțese acest lucru. El îl simțese și cu cât nu-l poate cuprinde cu mintea mai clar, mai politicesce, cu atâta îl indignă mai tare.

Un lucru ni se pare că sperează guvernul a ajunge prin această exclusiune: voiesce adevă să-i facă pe Români să renunțe la carte, pentru-ca, lipsindu-le Românilor cărțurarii, se poată lucra mai negenați Maghiarii la prefacerea statului ungar în stat național maghiar.

Dacă aceasta o voiesc, le spunem de pe acuma că n'o s'o ajungă.

Multe veacuri au fost Românii lipsiți de cărțurari, și tot n'au perit; n'au dispărut în timpuri când sentimentul de conservare națională nu era atât de pronunțat, cum este în aceste vremi. Nu cărțurarii români este conservatorul nației lui, e masa poporului român, ea e aceea, care îi conservă pe cărțurarii români ca Români. Poporul român îi dă cărțurarii limba, în care scrie, datinele, de care nu se poate lipsi, îl desprețuiesc dacă se înstrăinează și îl răsplătesc cu iubirea sa, dacă luptă pentru cinstea neamului seu.

Nu se va descuragia acest popor de a-și trimite copiii la școală, căci simte Românul plugar, fără a-și da seama, că n'are să țină această stare de lucruri cât e lumea.

Cu bucurie constatăm, că precum numărul meseriașilor români începe a crește, întocmai sporesce și numărul scolărilor noștri, atât la gimnasiale române, cât și la cele străine și nimic nu va fi mai păgubit pentru contrarii noștri politici, decât sporirea acestor oameni excluși dela slujbele statului, nimic mai nepolitic decât a-i lăsa în mijlocul fraților lor, a sătenilor, a împregiurării ca pe nisce oameni neîndreptățiti în același timp, când acești țereni români simt totodată, că nu se mai pot înțelege cu judecătorii lor.

Revistă politică.

Sibiu, 22 Iulie st. v.

Înfrățirea ceho-maghiară are un sfârșit aproape tragi-comic. Câtă vreme au stat oaspeții chei în Budapesta, foile maghiare scrieau cu mult entusiasm articoli întregi despre prietenia cea mare între cavalerescile națiuni. Cehii se credeau acum asigurați, că din partea Maghiarilor nu vor mai întâmpina greutăți întru realizarea planurilor lor cu privire la cestiunea băncei și eșiră la iveală cu toate pretențiunile lor. Acum prietenii își întorc mantela și strigă în gură mare, că nu așa au înțeles ei prietenia și că ei pe Cehi i-au primit în Budapesta astfel, precum erau și sânt datori să primească pe toți oaspeții, care cercetează expoziția ungară. Se înțelege, că ceea-ce pretind Cehii în Austria, ușor s'ar pute pretinde și în Ungaria decătră alții, respective un poliglotism dincolo de Laita ar aduce cu sine și poliglotismul în Ungaria, și frații Maghiari pot avé cuvinte să se opună cu stăruință unei teorii poliglote în ceea-ce privesc ajustarea notelor de bancă.

Organul oficios „Nemzet“ a fost cel dintâiu, care 'și-a ridicat vocea în contra pretențiunilor cehe și în contra Cehilor, cu care mai ieri alaltă-ieri se săruta cu atâta drag. Eată ce scrie foaia guvernamentală în această materie:

„Simpatia primire ce s'a făcut deputațiunii cehe pare a fi fost rău înțeleasă în Praga. Primirea amicală din parte-ne a fost un act de cuviință, ear' nici cum o demonstrațiune politică. Noi nu facem cu cei ce vin a visita expozițiunea noastră nici politică națională nici economică, căci asupra acestora nu hotărăsc aventurile entusiaste ale momentului, ci interesele cele mari ale națiunii noastre. De aceea nu înțelegem de loc acele concluzii, pe care cei din Praga le trag din primirea ce s'a făcut Cehilor în Pesta. Negociările în privința compromisului nu se află însă într'o stare hotărătoare, și cât pentru versiunile împrăsciate în această privință de foile cehe, apoi sânt neîntemeiate mai ales cele privitoare la atitudinea guvernului ungar față cu pretențiunile cehe.

Întru ceea-ce privesc cestiunea băncei, apoi lipsesc ori-ce informațiune, dacă guvernul austriac a primit pretențiunea Cehilor. De altmintelea nu avem nici un cuvânt de influență această atitudine și scirea, că opiniunea publică din Ungaria a aprobat deja pretențiunile Cehilor, nu urmăresc probabilmente alt scop, decât acela de a înfuri asupra guvernului austriac în hotărările ce va lua, ceea-ce nu va reuși.

În genere vorbind, noi primim actuala organizare a băncei ca cea mai bună, fără însă a respinge reformele. Dacă acestea vor fi credute trebuincioase și în Austria, apoi în judecarea lor ne vom conduce de două lucruri: de caracterul dualistic al băncei și de cerințele relațiilor, căci nu înțelegem tocmai bine ce voiesc Cehii prin cererea lor de a avé o direcțiune a băncei în Praga. Dacă Cehii voiesc o instituțiune principală cu o direcțiune după modelu-

cele de aici și din Viena, atunci nu au decât să ceară strămutarea băncii dela Viena la Praga. De vreme ce, întru cât banca este dualistă, ea nu poate să aibă decât o secțiune principală austriacă și alta ungară. Unde se va afla cea dintâi din aceste secțiuni, aceasta poate să o hotărească numai Austria. Cestiunea sporirii dotațiunii băncii este numai o cestiune de practică, și Boemia nu a avut până acum a se plânga că nu a fost îngrijită de bancă.

Camera comercială din Praga și-a făcut de ale sale pretențiunile presei cehe și în contra halucinărilor lui „Nemzet” et consortes vin foile din Praga, între care și vechiul prieten al Maghiarilor „Politik,” și dic, că foile maghiare pot sbiera cât le place, aci nu e vorba de sancțiunea presei maghiare în prima linie, ci de aprobarea și chiar reprezentarea acestor pretențiuni din partea ministrului Taaffe. Acum se vede, ce importanță li se dă Maghiarilor în cestiunea aceasta, care taie atât de adânc în legea dualistică, ceea-ce îi privește de foarte de aproape.

Cu privire la toastul lordului Salisbury ținut cu prilegiul banchetului din Mansion-House i-se scrie din Londra lui „Pol. Corr.,” că acela a făcut în cercurile diplomatice de acolo o impresiune foarte bună din cauza tonului seu *per eminentiam* împăciuitor. Acea vorbire se privește de o anunțare a unei apropoate înțelegeri anglo-rusesci și se afirmă, că e un răspuns premeditat la asigurările de pace, pe care de asemenea le împărțise cabinetul din St. Petersburg mai înainte trimisului englez prelângă curtea din Rusia, Sir E. Thornton.

Un alt necaz intern însă bântuie deocamdată pe cabinetul englez, și aceasta ar fi, că lupta, ce exista până acum în internul partidei conservative pentru atitudinea lordului Churchill față cu Parnelliții, a izbucnit acum publice în modul cel mai violent. „Standard” publică cele mai groaznice acușări în contra d-lui Churchill, dicând, că acesta e cea mai mare nefericire pentru partida conservatoare, căreia îi detrage onoarea prin discursurile și lucrările sale: Proștia d-lui Churchill și apucăturile lui calicesci vor ruina guvernul și partida. Lucrurile aceste vor aduce cu sine, că mulți conservativi onesti vor rămâne mai bucuroși în opoziție, decât să sufere înjosirea partidului prin uneltirile d-lui Churchill, și astfel d-l Salisbury ușor poate fi expus la o scisiune în partidul seu, ceea-ce acum înainte alegerilor are să-i strice mult.

Reprezentățiunea

consistorului bisericii evanghelice săsesci din Ardeal de dtdo 27 Aprilie 1885 nr. 295, 1885 către Excelența Sa dl August Trefort, ministrul r. ung. de culte și instrucție publică, privitoare la propunerea limbei maghiare în scoalele populare nemaghiare confesionale evanghelice.

(Urmare.)

Reprezentățiunea după o scurtă expunere a planului de învățământ continuă:

În urma declarațiunii autoritative, premerse proiectului de lege, și a raportului motivat al comisiunii, eram sigur îndreptățiți a presupune că noul obiect de învățământ „obligat” va lăsa în esență neconturbat principiul și organizațiunea scoalei populare nemaghiare și că-i va susține neatacat acel punct central de creștere, pe care l-ați expus Excelența Voastră în planul de învățământ prescriș prin emisul de sub nr. 21,678 din 26 August 1877: „Ca punct central al instrucțiunii populare elementare servește limba maternă” — așadar în scoalele noastre populare cea germană; ea singură, nu și o a doua, carea acum fără veste ar fi să fie egală pentru instrucțiune și educațiune și pentru a cărei cunoaștere și posedere scolarului i-se pune unul și același scop. Trebuia, să presupunem că noul obiect de învățământ: obligat, limba maghiară, va fi destinat a ocupa în scoalele populare germane poziția analogă, care i-se creează decât Excelența Voastră prin planul de învățământ dela 26 August 1877 nr. 21,678 în ceea-ce privește instrucțiunea obligată a limbei maghiare în scoalele populare germane. În acest plan se pune ca țintă a instrucțiunii: „Cunoașterea sigură a limbei maghiare pe basă gramaticală și câștigarea acelei dexterități limbicte, încât scolarul să poată vorbi și scrie corect despre un obiect din sfera instrucțiunii”. Aceasta ia la dispoziție în șese clase 17 oare de propunere, precând limbei și literaturii materne (germane) îi sunt rezervate pe săptămână 20 de oare de instrucțiune. Din contră ordinațiunea dela 20 Iunie 1879 nr. 17,284 nimicesc organizațiunea uniformă a scoalelor noastre populare germane și pune în locu-i una, care e în toată ființa ei în favorul dualismului preponderant maghiar, ceea-ce nu are nici un motiv în o pedagogică rațională. E un principiu general recunoscut, care s'a valorat și în articolul de lege XXXVIII din 1868 privitor la instrucțiunea populară: că nu trebuie nimicite puterile scoalelor elementare prin susțeperea alor două limbi în planul de învățământ. Cu atât mai puțin se poate motiva dar' din punct de vedere al instruirii egalizarea alor două limbi, prin ceea-ce se preterează limba maternă și se scoate din locul prim ce i-se cuvine în mod firesc și de drept. Au fost altele scopurile și nisuițele, cari au dat nascere alor obiecte de scoală. Ordonându-se la 1851 sub regimul lui Luis Napoleon în Lotaringia scoalelor cu limba de propunere germană

din departamentul Mosel și cetirea în limba franceză și dictanduri succesive în limba germană și franceză, s'a avut în vedere desnaționalizarea acelor scoale și a populațiunii germane ce le susținea. Tot aceasta s'a intenționat și prin regulamentul dela 30 Ianuarie și 30 Iulie 1869, care a ordonat scoalelor elementare din Elsația-de-jos susțeperea în scoalele primare publice și a elementelor limbei franceze. Deoarece însă în cazul de față nu zace această țintă nici în intențiunea în legi, nici în intențiunile Excelenței Voastre, nici în declarațiunile autoritative, care au premerse sau au însoțit articolul de lege XVIII din 1879, ba această țintă e chiar exclusă, de aceea cu atât mai mult vom spera că se va observa considerarea din toate punctele de vedere din partea vocilor normative a pedagogiei în „spiritul legii” la introducerea obligată a limbei maghiare în scoalele noastre populare.

III

E de datorința noastră a ne ține strîns de aceasta cu atât mai mult, cu cât nerespectarea principiului exprimat în ordinațiunea dela 26 August 1877 nr. 21.678 a Excelenței Voastre: „ca centru al instrucțiunii din scoalele populare elementare servește limba maternă” — și susțeperea principiului cuprins în planul de învățământ dela 29 Iunie 1879 prescriș sub nr. 17.284 pentru scoalele populare nemaghiare: „Ca centru al instrucțiunii populare elementare nemaghiare servește limba maternă, cu care în legătură e de a se propune și limba maghiară”, — răpesc scoalelor noastre populare germane caracterul lor prin numita ordinațiune răpindu-le organizațiunea și numărul oarelor cerute pentru unul dintre cele mai însemnate obiecte de învățământ și vatemă în modul cel mai greu puterea de prestațiune a lor pe acest teren.

Principiul indicat în înalta adresă dela 31 Martie a. c. nr. 10.610 că „copilul obligat la scoală scie deja limba sa maternă,” cuprinde din concept pedagogic necorect și consecuențele trase din acest principiu sînt dar' nula. Aceasta are valoare chiar și dacă abstragem dela aceea, că problema propunerii limbei germane în scoalele populare germane nu se mărginesc numai la destoinicia practică a scolarilor în această limbă. Copiii de șese ani, cari pășesc în scoalele noastre populare germane evanghelice aparțin în cea mai mare parte populațiunii dela sate. Ei posed negreșit limba maternă germană, dar' o posed așa cum se îndatinează a o posedea în acele clase ale populațiunii și în Germania, va să dică nu în forma de scriere, ceea-ce se învață în scoală, ci în forma vorbirii, așadar aici în dialectul ardelenesc-săsesc, care corespunde mai mult dialectelor înrudite germane renane-france. La acest dialect, prin care scolarul de șese ani de sigur simte și învață a pricepe numai decât accentele limbei germane scrise, — repetăm întocmai ca și în Germania — e de a se adauge instrucțiunea limbei germane în scoalele noastre populare. Până când limba germană scrisă își poate ocupa locul

ce i-se cuvine, timp îndelungat trebuie să fie dialectul conducătorul în învățământul intuitiv, în scriere și cetire, în analisarea celor cetite și în comput. Și acum să se introducă o altă limbă nouă, pentru băiat în cele mai multe casuri cu totul neauzită, încă înainte de ce băieții de șese, șapte sau opt ani au ajuns la înțelegerea suficientă a limbei germane scrise, încă înainte de ce i-au câștigat în aceasta destoinicia deplină în vorbire și cugetare, și această limbă nouă să se propună simultan și în acela grad cu cea maternă, ca băieții să-și poată exprima în ambele clar cugetele și cunoștințele, să le exprime cu succes și acurat și în fine să fie în stare a le depune corect în scriere. (Va urma.)

Corespondență particulară

a „Tribunei”.

Cernăuți, 30 Iulie 1885.

Până altăieri avurăm în Bucovina una din cele mai mari călduri, ce s'au pomenit cândva în țeară. Din când în când veniau și ploii mari cu grindină, cari au devastat sate întregi în Bucovina. Așa au devastat grindina în satul Balevuț preste 300 de hectare de câmp, în Calafindești preste 300 de hectare și în Gropana preste 60 de hectare, eară în satul Botușanița și Vașcoț pe Nistru au devastat toate câmpurile cu desevîrșire. În Podzacharici, în munți, însă a spălat o ruptură de nori toate grădinile sătenilor, lăsându-le numai stânci. Înaintea grindinei acesteia se ivi în partea nordvestică un orcan, care a ruinat mai multe păduri și sate cu desevîrșire. În satul Crasna, districtul Ilorojinețului, a desarboret viforul într'o liniă preste 300 jughere pădure, ridicând acoperemântul dela sticlăria și ruinând cu desevîrșire mai multe case în satele mărginișe Cuidin și Carapciu.

Tot în același timp apără orcanul și în satul Vașcoțu pe Nistru, unde resturnă mai multe staule, omorînd pe o fată, ce se refugia sub unul, cum și mai multe vaci. Dară în Berhomet, Putila, Ispas și Dihteniț turbă el mai ales. Aici se ivi el la 7¹/₂ oare seara, doborînd toate carele în drumu-i, și desarborend din rădăcini pădurile preste 2000 de jughere într'o liniă lată de 4 jughere până adînc în Galiția, și până la orașelul din munte Vjiniț, unde a desarboret 3 plopi lîngă căpitanul și a întrerupt comunicațiunea telegrafică. Mai ales suferiră pădurile fundului religionar, a fabricii Götz cum și a particularilor Iacob Aberbach și Rauchwerger, Pentela Ciucico, Ioan Burac și Dumitru Ciucico. Daunele sînt imense și fac la un loc preste un milion. Cu toate aceste nefericiri ne așteptăm la recolta cea mai frumoasă în anul acesta, deși din cauza arșiței celei mari au suferit foarte mult grănele de vară, de loc însă cele de eamnă.

Astăzi a fost promovarea ca doctor de teologie a archimandritului din România, dlui Conon

Foia „Tribunei”.

Schițe din Bucovina.

(Urmare și fine.)

Nici că trecuse jumătate de an, și noi Cernăuțienii avurăm fericirea deosebită de a saluta în mijlocul nostru a patra acuințiune renumită artistică. Întru adevăr, o deosebită considerare a orașului nostru. Ne gândim numai, cum a să se întempe după o sută de ani. În meditațiunea noastră expansivă vedem, că după o sută de ani Cernăuții o se aibă alt aspect. Un comerț vioiu o se scie împreuna comerțul european din Paris, Londra și Berlin cu Cernăuții, unde stabilimentele de comerț, magazine de fel de marfă și fel de banci o se aproviezeze orientul până la Tiflis. Mosico Rufenfeld și Henric Goldenbreig împreună cu Naftuli Rosenbreig au să fie cei mai bogați oameni și cei mai mari filantropi ai orașului, împărțind printre săraci și calici milostenii și poruncind în politica țerii. Prelungă comerț ved o vieață artistică mult dezvoltată. Palaturi de teatre se ridică în fiesce-care colț al orașului de o întindere preste 2 mile și jumătate. Asemenea mari conservative se înalță în oraș. Fel de fel de statue mari se zăresc în piațele gigantice ale orașului, ce invită pe vizitator la privire. Eară pe palaturile teatrelor se zăresc fel de fel de statue și burte. Aicia stă fantastul poet german Schiller, acolo în partea poncisă a palatului genialul englez Shakespeare, care privește cu linisce la vecinul seu german Schiller.

Acolo poeții români împreună cu poeții francezi și italieni, ce cu afecție privesc la megierii sci, la poeții germani și la flegmaticii englezi. Păduricea Horecia din teritorul Cernăuților, ce e acum o simplă pădure fără acomodată, e ca prin farmec transferată într'o grădină de bosquet, unde tot la al 10-lea pas se ridică statuele oamenilor mari cum și ale țărilor mitologici. O grădină pare ea făcută pentru fanști, pentru poeți vizitatori și pentru amanți platonici. Ei toți fug de lume, de oameni, ca să trăiască în idealurile lor; o vieață de adevărată fericire. Noaptea par'că se ved esind din Prutul, ce scaldă malurile păduricii, fel de fel de dihanii mitologice, din trecut. Par'că se cunosc prin întunerecul nopții figurile întrupate ale țărilor și țărilor dace, romane, gotice, gepide și grecesci, dar' și turcesci, spre a trage în mrejele lor pe vre-un nenorocit vizitator din Horecia. Acum latră numai câni noaptea și țergoaveții fug de timpuriu sara, ca să nu dea și de vre-un lup. Ce mare schimbare! Dar' toate sînt posibile la avântul cel mare al Cernăuțienilor. Și cu Românii ce o să fie atunci? Nu sciu, nici ei înșiși nu sciu. Vor trăi de sigur; poate vor fi ei acei vizitatori din grădina bosquet și poate vor fi ei acei oameni bogați și de mare influență din Cernăuți! Eu nici nu îndrănesc a gândi altceva. O viață de viață învia, ear' ce-i bostan numai pe un an există. Și asta îmi arată viitorul nației mele în țeara mea. . . .

Să lăsăm prorociile noastre, să le evităm, ca să nu ne spăriăm de rezultatele lor prea mult în urmă. Nația are viitorul ce merită.

Dară ce vedem acum în prezent? Aveam în Cernăuți teatrul românesc, ce era provăcut cu artiști primi de ai teatrului național din Bucuresci. Ce simptoame psihologice populare aflăm în Cernăuți la venirea lui? Orașenii divisați în două părți, din care una, cea română și cealaltă germană-israelită. Partea cea mai slabă e cea română, ea consistă după computele și recensimentele arangiatorilor teatrului numai în șesedececi de familii burgheze inteligente, și fără de familiile boieresci, care se înțeleg nu se pot număra aci. Suburbuile Roși, Clocucia și Calicianca nu se puteau număra, fiind Românii de acolo fără ori-ce însemnătate pentru vieața națională. În tot restimpul duratei teatrului român consista publicul numai din aceste familii române; boierii veniau când le venia la socoteală și lojele erau adesea deșerte. Publicul străin absentă într'adins dela teatru. Earăși cauza, despre care am vorbit mai sus. Și mai când aristocrația română se retrage, în loc de a sta în fruntea mișcării nației sale, atunci de sigur, că cauza națională stagnează și vie-ne chiar capete încoronate, nu artiști, — nu vom ajunge la nimica. Atunci de sigur și străinii de lipsesc, trebuie să aibă scusa, căci dacă nesocotesc oamenii sei cauza lor, atunci de unde să aibă străinul, care în vieața sa socială nu depinde de loc de românism, ci crede din contră, că Românul are numai trebuință de el și fără dînsul nici n'ar pute avé cele trebuincioase pentru traiul de rînd.

Societatea dramatică a teatrului național

Bucurescian a dat în total 7 reprezentățiuni, dintre cari enumerăm: „Fântâna Blandusiei” de Vasile Alexandri, de două ori; „Ovidiu”, actul al II-lea, de Vasile Alexandri; „Hamlet” de Schakespeare, actul al IV-lea; „Angelo Malipieri” de Victor Hugo, traducere de C. Negruzzi; „Domnul Choufleuri”, „Bărbatul și amantul”, „Mincinosul”, comedie în 2 acte de St. Velescu și „Scânțea”, comedie de Pailleron, traducere. Afară de obiecțiunile de mai sus asupra trupeii teatrale, mai observăm următoarele.

Rola cea mai desevîrșită a doamnei Aristiția Manolescu e fără îndoială Ofelia în Hamlet. Aci ne apare de o putere elementară și numai scoala ei franceză este, ce micșorează aspectul cel oribil al sêrmănei copile nebune. Ca Iulia în „Ovidiu” scie a fi expresiunea fidelă a unui amor neclintit cătră un om mai jos de ea. În scena destăinuirii amorului ei împăratului August devine jocul ei elementar; asemenea ca Getta în „Fântâna Blandusiei” e jocul ei minunat, unde o expresiă mai fidelă și o interpretă mai nimerită a sorții unei domnițe dace nici nu se poate găsi. Doamna Manolescu e o adevărată artistă și dicem, că e un noroc, că astfel de artistă posedea teatrul român național din Bucuresci. Și cu toate aceste se află multe defecte la ea. Dînsa și-a făcut studiile sale în Paris și scoala franceză dramatică a adoptat-o îndeplin în arta-i română, care nu prea se potrivește cu natura limbei române. Cuvintele le spune la momentele cele mai tragice cu o dulceață nespūsă, ce micșorează mult

Aramescu Donici, înaintea unui public foarte distins și mare, fiind de față mai multe dame române, toți cunoscuții simpaticului conaționalist cum și foarte mulți profesori. După promovare a mulțumit noul doctor promovanzilor în limba latină, ce făcuse foarte bună impresiune asupra auditorului. Promovator a fost dl Dr. Mitrofanovici, profesor de teologie, asistat fiind de rectorul magnific de Dr. Wrobel și decanul teologic dl Isidor cavalier de Onciul. Dl Conon Aramescu Donici a stat în serviciul statului român mai 26 de ani, ocupând cu un zel rar în anii din urmă postul de catechet la o școală medie din Iași. Toată viața sa o dedică dînsul științei, și auzind de înființarea facultății teologice gr.-or. la universitatea de aici, a fost dînsul unul dintre cei dintâi, ce venise în etate de 54 de ani de a studia teologia. După un studiu de 4 ani trecu dînsul rigoroasele cu un succes foarte bun și astăzi am fost martor la promovarea unui student bătăn în etate de 58 de ani ca doctor. Fie dînsul de un bun exemplu pentru tineri studiosi, și că a studia la bătrânețe nu e rusine.

Cronică.

Sciri personale. Cu trenul de ași dimineață a sosit în Sibiu inspectorul general al cavaleriei Feldzeugmeisterul, contele Nicolae Pejacevich.

Convențiunea comercială și vamală cu România. Camera comercială și industrială din Brașov a terminat în ședințele din 28 și 29 Iulie n. debaterile asupra renouării convențiunii comerciale și vamale cu România. Proiectul de memorand, ce ar fi de a se așterne ministerului a fost prelucrat de o comisiune de trei și a fost desbătut pe puncte primindu-se apoi în întregul lui cu puține modificări neesențiale. Camera își exprimă în acest memorand convingerile sale prin următoarele postulate:

1. E de a se elupta cu toată energia pentru încheierea cu România a unei convențiunii de maioră favorizare nu numai privitor la taxele vamale, ci în toate direcțiunile.

2. Ca concesione e de a se concede României importul liber de bucate — precum a existat până acuma.

Camera nu află oportun a cere certificate de proveniență română.

O altă concesione ar fi importul liber de vite din România. Sînt de a se afla însă mijloace și căi pentru a opri cu succes o eventuală influență stricăcioasă.

Camera privește ca concesione ce ar fi de a se face și importul de produse animalice din România.

3. La statorirea detaliurilor e de a se lua în o copioasă considerare industria din patriă atât în text cât și privitor la tariful vamal.

4. Vamele în valoare, încât e cu puțință sînt a se transforma în vămi specifice.

5. Cestiunea colecțiunilor de monștră la stațiunea principală de vamă e a se rezolvi în mod avantajos.

în limba română trista soarte a eroinei și scade într-un mult demnitate elementară a ei, ce o găsim atât de perfecționată la școala germană dramatică. Multe sînt încă la dînsa școală și convenții și chiar multe sînt o imitare orbișă a naturii. Așa la sinuciderea Gettei, la cumpărarea ei decătră Scaur și Postum observă publicul mișcarea cu mîna-i spre frunte, ceea-ce micșorează aspectul dramatic al copilei sêrmane. Și agitarea dramatică ne părea aci a fi cam slabă.

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarnik.
(Urmare.)

XV.

A doua zi, când bunica, ca de obicei, se duse ca să-i întîmpine pe copii, cuvîntul ei cel dintâiu era: „Găciți, copiii, cine e la noi?”

Copiii tăcură nițel, nu le veni îndată în minte, până-ce Barunca strigă: „Dl Beyer, nu-i așa, bunico?”

„Ai găcit, și a adus cu sine pe băiatul seu.”

„Bre, ce bucurie, hai să alergăm la el!” strigă Ioan, și îndată o luă la fugă, ear' Vilim după el, așa încât desăgioarele le săltau în spate.

Bunica striga, se meargă ca oamenii și se nu sboare ca nisce sêlbateci, dar' ia pe băieți, dacă ai de unde. Mai fără răsufare năvăliră în odaie; muma voia să-i ocărească, dar' dl Beyer întinse după ei mînilor sale cele lungi, îi ridică

Din Cohalm ni se trimite o rectificare privitoare la cronică din Șinca-veche, în care e vorba despre dl Nicolau Raicu, preotul din Șinca-veche. „Se acuză pe nedreptul un bătrîn de 80 ani. . . Dar' ce a făcut acest bătrîn? Și-a pus numele sub nisce liste tipărite, trimise oficios dirigentului școlii, care le-a completat și i le-a așternut spre subscriere.” Corespondentul care ne trimite această rectificare cade și el în eroarea de a suspecta persoana anumită ca autor al cronice. Am înregistrat atîta ca esență a rectificării. Prin aceasta privim lucrul încât pentru publicitate ca terminat.

Moarte din o pișcătură de muscă. Dilele aceste s'a întemplat în Cernăuți un cas de boală extraordinar, care merită să-l punem înaintea cetitorilor. Conciplentul advocațional, Dr. Horniker, scaldându-se în apa Prutului, fu mușcat pe nas de o muscă. Venind acasă simți o durere mică, dar' nu o băgă în seamă. Sculându-se a doua zi găsi nasul seu umflat. A doua zi se făcu o bubă mare dureroasă. Chiămă medicii, cari constatară o bubă veninoasă, ce era foarte periculoasă. Așa trecură două zile și bubă lăzindu-se preste obrazul întreg, și preste medicii a amputa fața. Dar' aceasta nu ajută nimica, căci bubă se lăți cu o răpețiune foarte mare preste toată fața și în a cincia zi îi plesni și ochiul stîng, curgînd afară. O spaimă mare se lăți atunci în tot orașul și lumea mai că se temea a se scâlta în Prut. Toți medicii din Cernăuți se întruniră a constata soiul boalei, și după multă dezbateră se se fi constat, că cauza se fie ori mușcarea unei musce veninoase, sau că scărîindu-se nasul cu unghile se se fi înveninat rana cu veninul, ce 'lar fi strîns prin nebăgare de seamă sub unghii, umblînd cu stufe zugrăvite, cu color veninoase s'au rupînd la flori veninoase. În a șesa zi muri sêrmanul, după-ce fi crepă și ochiul cel stîng. Mortul era de o înfățișare strașnică.

Zăpadă în Iuna lui Cuptor. Se anunță din Broșteni, județul Suceava, că acolo munții sînt acoperiți cu zăpadă.

Regretatul Dr. Obedenaru a lăsat, după cum am mai spus, toată averea sa Academiei române. Usufructul acestei averi însă, care se urcă la un venit de 24,000 lei, se va împărți între soția sa și fratele seu Pantele, cât vor trăi.

La școala normală superioară din București sînt 10 burse vacante: 2 în secția de literă și 8 în secția de științe, din care 3 pentru științele fisice, 2 pentru matematică și 3 pentru științele naturale. Pentru ocuparea lor se va ține concurs la universitatea din București în ziua de 25 Septembrie.

Monedă antică. „Românul” spune, că la muzeul școlar, înființat de dl G. C. Belort, directorul școlii Nr. 1 de băieți din Roman, prelîngă alte obiecte se află și o mică monedă moldovenească de bronz, în mărime cam de 15 milimetri, lăsată aceluși muzeu de dl Grigorie Casacincu, directorul școlii Nr. 2 de băieți din Tîrgul-Oena județul Băcău.

Pe o parte moneda poartă marca Moldovei, capul de bou, cu o steluță mică între coarne, și încugiurată de două ramuri cu frunze.

Pe a doua parte are împregiur inscripția Principatul Moldovei cu litere chirilice.

unul după altul, și îmbrățișându-i, îi sărută pe față. „Și ce ați făcut anul întreg, cum v'a mers?” întrebă cu un glas adînc, care în încăperea cea mică răsuna tare. Băieții nu răspuseră îndată, ochii lor se pironiră la băiatul, cam în vîrsta Baruncei, care sta alături de dl Beyer. Era băiat frumos, sêmănînd cu totul cu tatăl seu; se înțelege, că trupul lui nu era așa de colțuros ca al tatălui, obraji îi erau înfloriți și din ochi strălucia numai o bucurie copilărească. „Da, v'e uitați la băiatul meu; ei bine, uitați-v'e la el și v'e întindeți mînilor, să fiți buni prietini. Acesta e Orel al meu.” Vorbind așa, îl împinse pe băiat înainte, care fără nici o sfiială le întinse băieților mîna. Într-aceste veni Barunca cu bunica și cu Adelca. „Uite, eată Barunca, despre care obișnuiam să v'e povestesc acasă, că cea dintâiu vine să-mi dea „bună dimineața” când mîiu preste noapte aici. Eăt-an însă, cum v'ed, merge altfel; mergeți la școală și atunci Ioniță trebuie să se scoale împreună cu Barunca. Și cum v'e place în școală? Nu 'ți-ar plăce, Ioane, mai mult în pădure? Uita-te, Orel al meu trebuie să se ducă cu mine la pîndă, la munte; el de curînd va sci să împusce tot așa de bine ca mine”, — întreba și într-acestei vreme povestea pădurarului, încungiurat de copii.

„Oh, nici să nu le povestesci așa ceva”, — țise bunica. „Ioniță îndată se face curios, va vr'e să vadă pușca lui Orel.”

„Adecă ce, de ce să nu se uite la ea. Du-te, Orel, adă-i-o, pare-mi-se că nu e încărcată.”

În mijloc se află o stea mare și de desupt data 1234.

Prin această monedă se constată că Principatul Moldovei a fost înființat cu mult mai înainte decăt o arată mai toți istoricii că ar fi la 1352.

Himen. Dl I. G. Bibicescu și d-na Bibicescu, născută Cuțarida, anunță căsătoria lor ce au celebrat la 18 Iulie în București.

Arderea unei fabrici de tutun în Varșovia. În săptămîna trecută a ars fabrica de tutun din Varșovia. În fabrică erau ocupate vre-o 260 de fete tinere. Deodată s'au auzit strigări: „Arde!” Fetele au voit să ese, dar' n'au putut fiind ușile încuiate de regulă pentru-ca lucrătorii să nu poată duce afară și fura fabricatele de tutun. Abia după o jumătate de oră s'a deschis ușa. Tabloul era înfiorător: Fetele zăceau vîerîndu-se una preste alta; două au fost omorîte, mai multe rănite, șese au murit după trecerea alor două zile.

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinței Românilor în Dacia-Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică.

(Urmare.)

Ântăiul episcop ortodox al Moldovei este cel așezat de Iuga pe la 1374. Chemarea acestui domn străin (Litvanul Georgiu Coriatovici) pe tronul Moldovei se pare c'a urmat prin o reacțiune confosională în contra catolicismului introdus sub Latsco, și el n'a întîrziat de-a mulțumi țeara prin înființarea unei metropolii proprii moldovenești. Cronică lui Ureche (cap. 3.) spune că Iuga-Vodă a pus cel ântăiu metropolit și cu binecuvîntarea patriarhului de Ochrida. Se pare că numai de aici, dela vechiul primat bulgar al Valahiei, el a putut primi recunoascerea pentru un metropolit după placul țerii, care până acuma era supusă direct metropoliei de Halici ce atrîna de patriarhatul constantinopolitan.

După-ce noul scaun metropolitan deveni vacant pe la 1387, vedem că pornesc pușin în urmă conflictul dintre biserica Moldovei și patriarhatul constantinopolitan pentru metropolitul Ieremia, trimis decătră patriarhul pe la 1390 în Moldova și alungat de aici decătră episcopii din țeară, numiți Iosif și Meletiu. Fiind apoi acestia excomunicați decătră patriarhul, conflictul ținu până la suirea pe tron a lui Alexandru-cel-Bun, 1041. În corespondența patriarhului cu domnul și clerul Moldovei pe timpul conflictului, Moldova este numită Rosovlachia, prin care numire se indică atrînarea de mai nainte de metropolia Heliciului, care legătura dintre ambele biserici o susține patriarhul încă și pentru acest timp. Totodată

1) În acest an Petru Mușat depune jurămîntul de fidelitate cătră regele Poloniei în fața metropolitului de Kiev. (Dogiel, Codex diplomaticus Poloniae I, 597.) De aici cum și din cele următoare se vede că în Moldova lipsa acum metropolitului. Și metropolia de Halici era acum vacantă; de aceea intervine la acest act metropolitul de Kiev, dela care atrîna mai înainte episcopatul de Halici cu biserica din Moldova.

2) Veți scrisoarea patriarhului cătră metropolitul de Kiev, Acta Patr. II, 282 sq. a. 1397 cf. ibid. pag. 278. a. 1397. . . . Metropolitul Ieremia, care fusese trimis în Moldova, era acum metropolit de Tirnova. ibid. pag. 223. a. 1394.

„Nu tăcuțo. Cea dintăiu încărcătură o am sloboțit, cum scii d-ta, într'un puu de uliu”, — țise băiatul.

„Și 'l-ai și împușcat; cu asta poți să te fălesci. Du-te de îl arată băieților”. Băieții cu bucurie alergară afară cu Orel. Bunicei însă nu îi dete pace, deși dl Beyer o încredință că Orel va fi cu băgare de seamă, tot se duse după ei.

„Dară d-ta te chiemi ca o pasere?” întrebă Adelca pe Orel, când erau afară și Ioniță și Vilim se uitau la uliul împușcat.

„Eu într-adevăr mă numesc Aurel,” îi zimbă băiatul, Adelchii; „dară tăcuții îi place mai bine să-mi țică Orel, și-mi place și mie asta; Orel, adecă vulturul, e o pasere frumoasă. Tăcuța nostru a împușcat odată un vultur.”

„Cum să nu,” țise Ioan; „îți voi arăta pe un vultur și multe dobitoace, le am zugrăvite în cartea ce am căpătat anul trecut pentru ția mea; vino cu mine.” Dîcînd aceasta îl trase pe Orel în odaia, unde îndată îi și arăta cartea.

Lui Orel tare îi plăceau animalele și dl Beyer se uita și el cu plăcere mare învîrtînd o foaie după cealaltă. „Asta n'ai avut-o anul trecut?” îl întrebă pe Ioan.

„Am căpătat-o pentru ția mea dela contesa; am mai căpătat și o păreche de porumbi dela Kristla și iepuri albi dela ai pădurarului, și dela bunica un sfanț și dela părinți ștofa de haine!” se fălia Ioan. (Va urma.)

este acum vorbă și de metropolia moldovenească, ocupată de acei „pseudo-episcopi” fără scierea și învoirea patriarhului constantinopolitan, căruia este ea supusă. Ear' la aplanarea conflictului sub Alexandru-cel-Bun, urmată în a. 1401 după inițiativa domnitorului, noul patriarh din Constantinople spune că predecesorul seu excomunicase pe Iosif (acum este numai despre aceasta vorbă), pentru-că auzise că acesta ar fi episcop sêrb, care se fi ocupat cu nedreptul metropolia Moldovei. Dar' fiindcă acum trimișii domnitorului mărturisesc că Iosif este om din țeară și încă înrudit cu dinastia, și că s'a chirotonit adevărat episcop decătră metropolitul Haliciului; pentru aceea, dacă se vor adeveri aceste, și mai ales că el dintru început a fost chirotonit decătră metropolitul Haliciului, ear' nu de aiurea, atunci se fie iertat. Agerul și îndelungatul conflict se sfîrși apoi prin aceea, că biserica Moldovei se supuse earăși patriarhului constantinopolitan, care recunoscu pe Iosif ca metropolit al ei. (Va urma.)

Convocare.

Adunarea generală a despărțemîntului VII al Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român, se va ține în anul acesta la 4/16 August, în Vidra-de-mijloc, la oarele 11 a. m.

Aducîndu-se aceasta la cunoscînța onorabilului public din giur, este rugat a participa la această adunare.

Din ședința comitetului ținută la 15/27 Iulie 1885.

Abrud, la 19/31 Iulie 1885.

Ioan Gall,
director.

Ioan Têrnăvean,
secretar.

Varietăți.

(Influența electricității atmosferice asupra ouălor.) După cum cetim, țerenii în Franca au observat de mult timp, că electricitatea atmosferii are o mare influență asupra ființelor organizate. Toate femeile menajere sciu, că o furtună însoțită de trăsnete, face să se peardă oule dela o cloșcă sau le avortează, chiar când dau cea mai mare speranță. Pentru aceasta ele, fără a explica motivul, obișnuesc a pune o bucată de fer în cuibarul cloșcii, care apără astfel oule. Această bucată de fer, fiind mai simțitoare pentru electricitate, servește ca aliment fluidului electric, apărînd alte corpuri organizate dimpregiur. S'e iee notă cei cari se ocupă cu scoaterea puilor de găină.

(Un roiu de albine ambulant.) O mare agitațiune a avut loc de câteva zile la Londra în Oxford Street, din cauza aparițiunii unui om urmărit de un roiu de albine. O mulțime mare de persoane îl urma la o depărtare oare-care, și circulația trăsurilor a fost întreruptă cîtva timp. Omul alungat de albine, fusese însărcinat de a transporta la o stațiune de drum de fer o colonie din aceste insecte, într'un paner. Coșul deschidîndu-se, regina albinelor (matca) urmată de colonia sa, s'a instalat pe spinarea individului, care nu scia în urmă cum să se poată debarasa. El alerga, năvălia prin omnibuse și trăsuri, sperînd ca șgomotul să depărteze cea bandă de musafiri reuțacioși, dar' înzadar. Neputînd scăpa, lumea 'l-a sfăuit de a-și scoate haina aceea, ce el a făcut în fața tuturor, care îl încungiurau și apoi a luat-o la fugă împreună cu toată mulțimea adunată.

1) Acta Patr. II, sq. a. 1395.

2) Acta Patr. II, 528 sq. a. 1401.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI.”

Budapesta, 3 August n. Congresul archeologic s'a deschis ađi înainte de ameađi.

Hajduszoboszló, 3 August n. György (independent) a fost ales deputat cu o majoritate de 50 de voturi contra lui Tury (gubernamental.)

Față cu scierea adusă de „Nemzet” despre o parțială ridicare a închiderii granițelor pentru importul de porci, se raportează, că guvernul Germaniei n'a luat până acum nici o dispoziție, din care s'ar put'e concluda la o parțială ridicare a închiderii de granițe.

Triest, 3 August n. În urma ivirii cholerei în Marsilia, autoritatea marină a ordonat o observațiune de țece zile a proveniențelor franceze din Marea-mediterană.

Londra, 3 August n. „Standard” comunică de ddo 22 Iulie n. fama despre o ciocnire între Ruși și Afghani nu departe de Merudșac.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Licitatiuni:

În 19 Septembrie n. a. c. realitățile lui Petru Milics la tribunalul reg. din Seghedin.

În 22 August n. a. c. imobilele lui Petru Brinza ș, decătră trib. reg. din Oradea-mare, în comuna Somogy-Uzsopa.

În 11 August n. a. c. imobilele v. d. Maria Bongyis, decătră a. d. cerc. din Arad-nou, în comuna Fönlak.

Concursuri:

Un post de adjunct de conducător de cartea funduară cl. II. la judecătoria cercuală din Vinga. Concursurile sînt a se trimite în 4 săptămâni la presidiul trib. reg. din Timișoara.

Un post de magistru postal în comuna Kézdi-Mártonfalva (com. Treiscaune). Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

Un post de magistru postal în Tășnad-Szánto (com. Selagiu). Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Oradea-mare.

Mai multe posturi de oficianți de dare: cl. II, cl. IV și cl. VI la oficiul de dare din Cluj. Concursurile referitoare la cl. II și IV sînt a se trimite în 3 sept., ear' referitor la cl. VI în 8 sept. la direcțiunea financiară de acolo.

Bibliografie.

Buletinul ministerului agriculturii, industriei, comerului și domeniilor. — Tarifa generală a drepturilor de vamă din 16 Martie 1876 modificată conform legii din 22 Martie 1885. București.

„Gazeta Săteanului“. Foaia cunoștințelor trebuincioase poporului. Ese la 5 și 20 a fiecărei luni. Rîmnicul-Sărat, 20 Iulie 1885. Anul II. Nr. 12. Sumar: Înscințări. — Mica corespondență. — Opincarul la Bismarck, II: Opincarul. — Grăul bălan Schireff (grău tandru cu barbă, de toamnă. Grăul roșu de Ungaria: Vilmorin-

Andrieux. — Cronica agricolă. C. C. Datulescu. — Scrisoare din Jitia, cum se ucid oamenii la munte: Oprea Toderel Negruțu. — Plămăditoarele demoralizării: Un amic al poporului. — Din localitate: X. Buletin comercial. — Anunciuri.

Seiri economice.

Piața din Brașov, 31 Iulie. Grăul hectolitru fl. 6.— grău necucat fl. 3.40, sęcara fl. 3.—, orșă fl. 3.80, ovės fl. 2.20, mustecut fl. 3.50, mälaiul fl. 3.80, mazerea fl. 6.20, lintea fl. 6.30, fasolea fl. 4.—, crumpenele fl. 80 carnea de vită p. kilo 44 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 32 cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 31 Iulie n. s'a notat: ungueresi bęcărani grei 35 cr. pănă 36.— cr. ungueresi grei, tineri 38.— cr. pănă 39.— cr., de mijloc 38 1/2.— cr. pănă 39 1/2.— cr., ușori 40.— cr. pănă 42.— cr. marfă țerănească, grea 37.— cr. pănă 38.— cr., de mijloc 38.— cr. pănă 38 1/2.— cr., ușoră 40.— cr. pănă 41.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. pănă — cr., transito de mijloc — cr. pănă — cr., transito ușori — cr. pănă — cr., transito sęcăresci, grei 38.— cr. pănă 39.— cr., transito de mijloc 38.— cr. pănă 40.— cr., transito ușori 38.— cr. pănă 40.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. pănă — cr. per 4% cumpenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 1 August st. n.

Budapesta: 88 74 34 71 41.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 1 August st. n.

Grău (din Banat): 72—73 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. — pănă —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. 7.80 pănă 8.45, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. 7.70 pănă 8.35, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. 7.70 pănă 8.35, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. — pănă —, (din Ungaria) 72—74 Kilo fl. — pănă —, (74—79 Kilo fl. 7.30 pănă 7.80.

Sęcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.60 pănă 6.80. Orșă (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.30 pănă 6.60; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.60 pănă —.

Ovės (ungurească) 37—40 Kilo fl. 6.30 pănă 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.70 pănă 5.75; de alt soi fl. 5.60 pănă 5.65.

Rapița fl. 11.25 pănă 12.75; de Banat fl. 11.— pănă 11.25.

Bursa de Budapesta

din 1 August st. n. 1885.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de Viena

din 1 August st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Iulie st. n. 1885.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Nr. 620—1885. 167 [1—3]

Concurs.

La scoalele reuniunii fostilor grănițeri din regimentul I român sînt de conferit pe calea concursului următoarele stațiuni învățătorești:

1) Postul de învățătoreasă la scoala din Voila, comitatul Făgărașului cu salariu anual de 300 fl. v. a., cuartir și lemne de foc după trebuință.

2) Postul de învățător secundar la scoala din Vestem, comitatul Sibiului, cu emolumentele: 200 fl. salariu anual, apoi cuartir și lemne de foc.

3) Postul de învățător-adjunct la scoala din Voila, cu salariu de 180 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

Concurenții la aceste posturi au să-și subștearnă cererile instruite cu diploma de calificare și alte documente legale pănă în 20 August a. c., st. n. la

Comitetul administrator de fondul scolastic al fostilor grănițeri din regimentul I român, în Sibiu.

La o învățătoreasă de stat măritată se primesce o copilă de 10—12 ani din o casă inteligentă în v. p.

Amենunte sub „A. Z.“ Poste restante, Sibiu. 166 [1—3]

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Large table showing train schedules between various stations like Budapest, Predeal, Brașov, Cluj, Sibiu, and Turda, including train types and departure times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.